

บทคัดย่อ

T 158894

- ชื่อภาคินพนธ์ : ความสำเร็จในการสอบสวนคดีอาญาที่ เด็กและเยาวชน เป็นผู้เสียหาย เป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหา : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงราย
- ชื่อผู้เขียน : พันตำรวจโทธรรมบุญ ใจดี
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
- ปีการศึกษา : 2547

การศึกษาเรื่อง ความสำเร็จในการสอบสวนคดีอาญาที่ เด็กและเยาวชน เป็นผู้เสียหาย เป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหา : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงรายครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสำเร็จ และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการสอบสวนคดี เด็กและเยาวชนเป็นผู้เสียหาย หรือเป็นผู้ต้องหา รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาลุ่บสรรคในการสอบสวนคดีเด็ก ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงราย จำนวน 116 คน ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล โดยเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ ใช้ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ใช้ค่า $t - test$ และ $F - test$ สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ในครั้งนี กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาดังนี้

ความสำเร็จของการสอบสวนคดีอาญาที่เด็กและเยาวชน เป็นผู้เสียหาย เป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหาโดยรวม อยู่ในระดับสูง ในด้านการสอบสวนเสร็จสิ้นตามที่กรอบของระเบียบ กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในด้าน พยาน ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา ที่เป็น เด็ก เยาวชน ได้รับความคุ้มครองสิทธิตามเจตนารมณ์กฎหมาย วิธีการและขั้นตอนของกระบวนการสอบสวนอยู่ในวิสัยจะปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง อยู่ในระดับสูง ในด้านความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีเด็ก เยาวชน มีความสัมพันธ์ที่ดี ไม่มีความขัดแย้งกัน

T 158894

ระหว่างหน่วยงาน อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านความพึงพอใจ พยาน ผู้เสียหาย หรือผู้ต้องหาเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของรัฐ อยู่ในระดับสูง

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบสวนคดีอาญาที่ เด็กและเยาวชน เป็นผู้เสียหายเป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหา ได้แก่ อาชญากรรม ระยะเวลาที่ดำรงในตำแหน่ง ระดับการศึกษา ปัจจัยแวดล้อม ที่มีผลต่อความสำเร็จในการสอบสวนคดีอาญาที่ เด็กและเยาวชน เป็นผู้เสียหายเป็นพยาน หรือเป็นผู้ต้องหา ได้แก่ ด้านการจัดทำอาคารสถานที่ ที่ใช้เป็นห้องสอบสวนเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในหน่วยงาน การได้รับความร่วมมือ และไม่มีความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และการได้รับการพัฒนาอบรมเพิ่มพูนความรู้และทักษะ

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการบริหารงาน เช่น การพัฒนา บุคลากรเช่น ควรจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มทักษะและเพิ่มพูนความรู้ ตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้นร่วมกัน อยู่เสมอ

2. ด้านนโยบายควรมีการแก้ไข ระเบียบ กฎหมาย ที่ไม่เอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อลดความยุ่งยากในการดำเนินงาน แต่ก็คงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ ยุติธรรม และความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และหน่วยงานฝ่าย อัยการ นักจิตวิทยา ควรออกระเบียบ ให้ปฏิบัติงานร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนในวันหยุดราชการ หรือล่วงเลยเวลาราชการได้

3. ผู้บริหารควรพิจารณากำหนดจำนวนพนักงานสอบสวนให้มีเพียงพอกับปริมาณงาน ให้มีเวลาพักผ่อนเพียงพอ ไม่จัดให้พนักงานสอบสวนไปปฏิบัติหน้าที่สายงานอื่น เช่น งานป้องกันปราบปราม ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญต่องานสอบสวน สนับสนุนงบประมาณ ค่าใช้จ่าย ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับดำเนินการสอบสวนไว้ให้เพียงพอ เพื่อให้การสอบสวนมีประสิทธิภาพ

4. ควรให้พนักงานสอบสวนได้รับทราบข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ด้านระเบียบ กฎหมาย เกี่ยวกับการสอบสวนคดีเด็ก เยาวชน จากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการอย่างรวดเร็ว

5. ควรมีการจัดทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในด้านการหารูปแบบการสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน เช่นวิธีการสอบสวนควรมีการแยกวิธีปฏิบัติระหว่างผู้เสียหาย พยาน กับผู้ต้องหา ออกจากกันคนละรูปแบบอันที่จะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับความพึงพอใจ เพื่อพัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานที่พัฒนาไปในระดับให้เกิดความเชื่อมั่นและศรัทธาในระบบการให้บริการด้านกระบวนการยุติธรรมต่อไป

TE 158894

The study was aimed at finding out the success and the factors contributing to the success in interrogation of criminal cases in which children and obstacles and some suggestions to solve the problems. The data were collected from 116 police interrogators in the provincial police stations in Phayao and Chiangrai provinces. A questionnaire constructed by the researcher was used as the instrument. The descriptive statistics used were percentage, mean and standard deviation while the hypotheses were tested by using the inferential statistics, i.e., t-test and F-test, at the 0.05 level.

The findings were briefly stated below.

As a whole, the success in the interrogation of criminal cases in which children and youths were victims witnesses, and the accused was found to be great. The completeness of the interrogation as specified by the rules, regulations and orders was found to be moderate. The right of witnesses, victims and the accused was protected as stipulated by law. Steps or procedures of the interrogative progress could be done swiftly and continuously at a high level. Cooperation of agencies related to the

interrogation of criminal case in which children and youths were involved was found to be moderately good. The victims, witnesses or the accused were found to believe in the judicial process at a high level.

The background variables contributing to the success of the interrogation were number of working years, number of years in the current position, education. The environmental factors affecting the success of the interrogation were office where interrogation took place, relationship between people in the organization, cooperation and no conflict between related agencies, and receiving training to improve knowledge and skills.

Recommendations

1. The high-level administrators should give importance to the personnel development policy. Seminars and workshops should be held to increase the personnel's knowledge and skills, and to find some way to solve problems together.

2. Some laws and regulations that do not facilitate the work should be revised in order to lesson the difficulties in work and to give justice to all parties.

3. The high-level administrators should find enough interrogators to meet with the workload so that the interrogators can have enough time to take a rest. They should not be assigned to work in other lines such as crime prevention and suppression. The interrogation rooms should be neatly divided. The superior should give importance to the interrogative work and make it efficient.

4. All parties should give good cooperation all the time. Appointment should be made for the public attorney, the psychiatrist and the lawyer to participate in interrogation or in hearing it.

5. Agencies responsible for disseminating technical information should quickly give interrogators information and knowledge about laws and regulations concerning interrogation of criminal cases in which children and youths are victims, witnesses or the accused.

6. Qualitative research should be conducted to find the proper form of operation in interrogation of the cases in which children and youths were involved so that the public will have faith in the service system.